

(רשמה י.א.)

עיריית תל-אביב:

פרטיכל סטנוגרפי

מישיבת מליאת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה

אשר התקיימה ביום א' - 3.9.2006 בשעה 16.00

על סדר היום:

שיפוץ היכל התרבות.

שיפוץ היכל התרבות:

ראש העירייה:

יש לנו קוורום ואנו מתחילים בישיבת מליאת ועדת בניין ערים, שהיא המשך לישיבת ועדת בניין ערים שהיתה לדעתי לפני משהו כמו 10 חודשים, בחודש דצמבר. ועדת בניין ערים היא התחילה בדיון ציבורי, לאחר שהוצג ה-DRAFT על ידי מהנדס העיר הקודם- דני קייזר, שאמור היה לייצג את תהליך השיפוץ היכל התרבות. היה דיון ציבורי ארוך שבמסגרתו כולם קיבלו את האפשרות להתבטא, ובהמשך הינו צריכים לקיים את הישיבה הזאת שמתקיימת היום. הודעתי אז שאני דוחה את ישיבת ועדת בניין ערים. הודעתי שאני דוחה אותה על מנת להתייעץ, לאור החשש שהובע, ואך ורק בגללו, שכאילו ולכאורה יש בתהליך השיפוץ של היכל התרבות משום סיכוי לפגוע בהכרזתה של העיר תל-אביב יפו כעיר לבנה, ואמרתי שאני אלך ואתייעץ עם גורמי אונסק"ו. לצורך העניין הזה היה במשרדי מר פרנצ'סקו בנדרי, יחד עם מייק טרנר, ואינני זוכר אם גם בראלי, וסוכם שתוקם וועדה משותפת שתוך שלושה חודשים תעשה את העבודה. בוועדה הזאת היו מייק טרנר ובראלי מצד אחד, ומהנדס העיר החדש- חזי ברקוביץ, וירמי- מנהל מחלקת שימור של עיריית תל-אביב יפו. בוצעה עבודה על ידי אותה וועדה, בוצעה עבודה מפורטת, חילופי מכתבים, חילופי התכתבות, והעבודה לא הסתיימה ב-3 חודשים. התאזרנו בסבלנות והצטרפו מסמכים, והשתפר ה-DRAFT, והשתנה, לא אמרתי השתפר אלא השתנה ה-DRADT כך או כך. עד שהגענו לפני כחודש שרצינו לקיים את ישיבת ועדת בניין ערים וביקשו אותנו עוד פעם דחייה, והסכמנו לדחייה נוספת, והסתבר שלא ניתן להגיע לכך שישנו מישוהו שיש לו בכלל את הסמכות כדי לחתום מטעם אותם מתנגדים כאלה או אחרים. מכל מקום, מונח בפניכם חברי הוועדה-DRAFT, שהוא יהיה נושא הדיון היום, שהוא דיון של חברי מועצת העיר- לאישור השיפוץ של היכל התרבות. את דברי לגבי ההמשך אעשה אולי בסיכום, בסיום הישיבה, אבל כרגע הדיון הוא דיון של ישיבת ועדת בניין ערים. ואני מציע, כדי לנהל אותו, להעביר את שרביט הניהול של הישיבה הזאת לידו של מי שניהל אותה בישיבה הקודמת, כב' הרב אלנתן היושב כאן לשמאלי, היות שדורון ספיר מנוע מלהשתתף בישיבה זאת עקב היותו דירקטור בהיכל התרבות, ולכן הוא מנוע לשבת כיו"ר הישיבה הזאת.

אני מבקש להצביע על מינויו של הרב אלנתן כיו"ר הישיבה.

מי בעד מינויו של הרב אלנתן כיו"ר הישיבה?

גב' הרץ:

אני מבקשת הצבעה שמית.

ראש העירייה:

ה צ ב ע ה

	נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
	אין.	הרץ	חולדאי	1.
			אלנתן	2.

אגמי	.3
מזרחי	.4
גלעדי	.5
מסלאוי	.6
דרורי.	.7
אבי-גיא	.8
טיומקין	.9
מוזס	.10
חושן	.11
שומר	.12
כחלון	13
דיין	.14
להבי	.15
גפן	.16
לוברט	.17
שביט	.18
ויסנר	.19

בעד – 19 חברי הוועדה, נגד – 1 חבר הוועדה, נמנעים – אין.

ראש העירייה:

נתן וולוך לא משתתף כי גם הוא חבר דירקטוריון היכל התרבות.

מר וירשובסקי:

אני לא משתתף בהצבעה כי כל הישיבה הזאת לא נראית לי.

החלטה: הרב אלנתן נבחר כיו"ר הישיבה.

גב' הרץ:

מה היה לא בסדר בהצבעה שלי?

ראש העירייה:

להפך, אמרתי אני מודה. לא מודה באשמה, מודה לך.

גב' הרץ:

מי היועץ המשפטי פה?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

גב' שרי אורן היא היועצת המשפטית.

גב' הרץ:

עד כמה שידוע לי- מר אלנתן הוא לא חבר בוועדת המשנה לתכנון ובנייה.

מר גפן:

אבל זו המליאה.

גב' הרץ:

אני לא מדברת אתך, אני מדברת לשם שינוי עם היועצת המשפטית, ואני

מבקשת.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

גבירתי היועצת המשפטית, האם יש מניעה?

גב' הרץ:

אני יודעת שהוא התפטר בכל כבוד, מתפקידים אחרים בנושא תכנון ובנייה, אני חושבת שכשם שהטלת על עצמך לא להשתתף בדיונים- לא בוועדת המשנה ולא בוועדות אחרות, אתה צריך להגיד, למרות שקיבלו פה החלטה ואתה יודע איך מקבלים החלטות, שאתה לא משתתף בישיבה. כי אני מודיעה לך שכאשר יתקבלו פה החלטות, ואנו יודעים מראש איזה החלטות, אחת התקיפות שיהיו מבחינתי יהיו בעניין הזה, כי אתה לא יכול למלא את מקומו של ראש העירייה במליאה פה. אתה לא סגן ראש עיר ואין לך שום תפקיד אחר.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

גבירתי היועצת המשפטית, האם יש בעיה?

עו"ד אורן:

אין מניעה שמוסד יבחר חבר מחבריו לנהל את הישיבה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

תודה רבה, וגם אני לא רואה שום בעיה, כיוון שחברותי במליאה היא חלק מחברותי במועצת העיר, ואי אפשר להפריד בין חברות במליאה לחברות שם. אנו פותחים את הישיבה, ואני רוצה להבהיר את סדר הדיון: כרגע מהנדס העיר, אדר' חזי ברקוביץ, יציג את התכנית המתוקנת של שיפוץ היכל התרבות, ביחד עם מנהל מחלקת השימור – מר ירמי הוכמן. לאחר הצגת התכנית תינתן לכל חברי מליאה שירצה להתייחס, האפשרות להתייחס. כמובן, על פי הנוהל אנו סגורים בתוך 10 דקות לכל חבר, כפי שניקבע בנוהל הוועדה המקומית. לאחר שכל אחד מחברי הוועדה יתייחס, ראש העיר יסכם את

הדיון, ולאחר מכן נעבור להצבעה. אני מבקש מהקהל לא להפריע, הדיון הוא בעיקרון דיון של המליאה. בדרך כלל לאחר שמיעה של הציבורי- דיוני המליאה הם דיונים סגורים, אבל מפאת חשיבות העניין החלטנו להשאיר את הדיון פתוח, אולם אם יהיו הפרעות נאלץ בליט ברירה להוציא את הקהל. לכן אנו מבקשים לא להפריע.

גב' הרץ:

לא לאיים.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אנו מבקשים לא להפריע כדי שבאמת נקיים דיון תרבותי. אדוני מהנדס העיר- בבקשה. חבר שיוכל להתייחס, יוכל לפני תחילת הדיון להעביר לי את שמו, כדי שנעשה רשימה מסודרת של מי שרוצה לדבר.

מר חזי ברקוביץ:

אחר צהרים טובים:

אנחנו הכנו מצגת שמתייחסת לתכנון המקורי של הבניין- מ-1957, לתכנית הקודמת, שנקרא לה לשם הזיהוי – התכנית של 2005, שהוועדה הזאת בעצם ראתה בנובמבר שעבר, ולעניין השינויים שנעשו בחודשים האחרונים, להלן תכנית 2006. בתוך המצגת שילבנו מה שנקרא אצלנו בתוך צוותי העבודה, את אותם תבחיני בנדרין שניתנו על ידי מנהל המרכז למורשת עולמית- מטה הארגון בפריז, כמקרי בוחן שלאורם בחנו את השיקולים לשינויים המוצעים בהיכל התרבות.

(הצגת הדברים מלווה בשקפים)

עיניכם הרואות את קווי המתאר של אותה תכנית מפורסמת של סר פטריק גדס מ-1927, ואנו דנים באזור שמסומן כאן על גבי השקף. אותו שלד שדרות, וכאן בהגדלה, שמכיל את המבנים הכל- כך חשובים בעיר. כידוע אנו מטפלים כמעט בכל מרכיבי המתחם הזה: בתאטרון הבימה, בחניון התת-קרקעי, בככר הציבורית- שמעצב דני קראוון, בגן יעקב ובהיכל התרבות. אספנו צילומים משנות ה-60 ואתם רואים את הדברים. קל להבין כי "הבימה" היא שהשתנתה יותר. עוד צילום הוא מסוף שנות ה-80, וכאן- בעת האחרונה. מסתבר- שאולמות קונצרטים יש בהם מן המשותף, ראו את האולם שלנו במידותיו- מופיע כאן על גבי השקף- ברקע של אולמות אחרים, מאוד מפורסמים בעולם. כאן אנו רואים את אולם האופרה בוינה. האורך כמעט זהה, הרוחב כמובן שונה.

כאן אנו רואים סופר פוזיציה של שני האולמות.

כאן אנו רואים את הפילהרמונית של ברלין. אורך האולם שם הוא 57 מ'. הקיבולות של אולמות הקונצרטים מאוד דומות, הן בדרך כלל לא גדולות מ-2,500 מושבים. האולם שלנו כידוע הוא 2,750 מושבים, ובהצעה מספרם קטן ל-2,400 מושבים.

סקרנו את אולמות המניפה שכה רבות דובר עליהם לאחרונה, והם היו מאוד

אופנתיים החל משנות ה-30 של המאה הקודמת. יש כאן את הציטטה המפורסמת של לה-

קורבזייה בארמון הסובייטי במוסקבה מ-1931.

עוד אולם שהיה קודם להיכן התרבות, מ-1940, עם אותו יועץ אקוסטי- בבפאלו. אגב, גם מספר המושבים היה דומה, 1,850 מושבים. ושוב נחזור לאזורנו, כך האתר נראה היום. הנושא של חידוש אולמות הוא לא ייחודי והוא לא מתחיל בתל-אביב כמובן, ומצאנו בבחינת התקדימים- התייחסויות מהתייחסויות שונות, החל משינוי דרסטי במעטפת ושימור הפנים, או להפך, שימור הפנים ושינוי מעטפת. תוספות, כפי שאנו רואים כאן בפרוייקט שעדיין לא נבנה במוסקבה. ה-ROYAL FESTIVAL HALL בלונדון הוא מבנה מתקופה דומה מאוד, הוא נחנך בשנת 1951, שמבוצעים בו היום שינויים נרחבים בתצורה החיצונית. נפתחו בו חנויות ובתי קפה כבר בשלב א', למרות שהפרוייקט ייחנך רק ביוני הבא, ומחזירים כניסות מצידי הפרוייקט ולא בחזיתותיו- כפי שבוצע בשנת 1961. זהו פרוייקט של 140 מליון דולר, שבסדר גודל הוא די דומה מבחינת גודל למקרים שלנו. ראו כאן על גבי השקף- את התוספת של בניין המשרדים, אנו מדברים על גדת הנהר, תוספת מבנה לאגפי שרות. האילוסטרציה הזאת היא שורת חנויות שהוספה, ומי שמבקר היום בלונדון כבר יכול להשתמש באותן חנויות. עוד מקרה מעניין זה הלה-סקאלה במילאנו, שתכנן מרלו בוטה בשנת 2004. יש פה שילוב מאוד מעניין של חזית הסטורית ששומרה, כשמגדל הבמה מאחוריה – חדש לחלוטין, עם תאורה מיוחדת שלא נראית פה בתמונות. זהו מבט לאחור- למגדל הבמה החדש, ואולם אליפטי, עם מספר קומות לחדרי שרות וחזרות.

מר גפן:

זה אולמות לשימור?

מר חזי ברקוביץ:

כן. יש פה שילוב של בנייה חדשה ושימור, ורואים כאן במודל את המבנים החדשים עליהם מצביע החץ, כולל מגדל הבמה וכל המבנה האחורי, משולבים ישן בחדש. מקרים אחרים מאותה רשימת בנדרין: וונציה, אולם תאטרון שנשרף. במקרה הזה בוצע שיחזור – הן של הפנים והן של החוץ, ראו כאן בתמונה. כאן אנו רואים מבט פנימי, שיחזור מלא. האולם הזה בגנואה גם נשרף בשנות ה-30, ולאחר מכן עוד הופצץ במלחמת העולם השנייה, בקיצור, הגורל התאכזר אליו. הגישה פה היתה לשמר את החזיתות החיצוניות. אתם רואים כאן תמונה שלו אחרי המלחמה, רואים את הגג המוחרב, ואלה החזיתות החיצוניות, כאשר בפנים – אולם חדש לחלוטין, לא עוקב אחרי 1828, אלא אלדו רוסי עשה את המיטב ב-1987. אותו דבר בדוגמא הזאת מטורין. מבנה שנשרף, שוחזר מבחוץ, ובפנים נבנה תאטרון חדש לגמרי. כולם מכירים את המבנה המפורסם בסידני- אוסטרליה.

קריאה:

זה אתר מורשת.

מר חזי ברקוביץ :

זו שאלה טובה. אחת מנקודת הבוחן שביקש בנדריין לבדוק, ולכן היא נבדקה. המבנה עצמו מוגדר כאתר מורשת, וכאן אנו רואים את הפנים שלו, ושימו לב ליציעים פה- סביב המבנה הפנימי. כאן אנו רואים את ההיכל שלנו. פה יש דוגמא שמדברת על נושאים תפעוליים של אזור הבמה. אתם רואים כאן את הצוגים התלויים, נושאים של הכנסת אביזרים לתוך הבמה ושיפורים בטיחותיים וטכניים שנדרש לעשות באזור הבמה. אנו בחנו אחד לאחד את הנושאים האלה, ואני מבקש להביא בפניכם את הפתרונות שהוצעו, על גבי התכניות. נושא ראשון הוא עניין המעלית. לרח' הוברמן עומדת מעלית שהיא תוספת לבנין המקורי, ונמצאת בנקודה רגישה בבניין, בשבר שבין מפלסי הקומות. אנו בחנו העתקתה לנקודה הנגדית, אבל מתוך כוונה לשמר גם את החזית הפנימית של גן יעקב, הוצע למקם אותה במקום שאני מצביע עליו כאן. שימו לב לתוספות נוספות של פתחי מילוט מהאולם ישירות החוצה- דרך פתחי מילוט.

קריאה מהקהל:

אקוסטיקה.

מר חזי ברקוביץ :

לא הגעתי עוד לאקוסטיקה, אני מדבר על נושאים תפעוליים אחרים, כמו תוספת של הרבה תאי שרותים, 35- תאים בתוספת על ה-40 הקיימים. נתנה עדיפות לגברות. ובהדמייה עיניכם הרואות את המעלית הקיימת, הכוונה היא להעלים אותה. רבות דובר על השינויים בגג, וכל התמונות כאן על גבי השקף מתייחסות לגג הקיים. יש פה, כפי שקורה הרבה בגג משופע, יש חשיבות לזווית עין הרואה, נקודת המבט והמרחק מהבניין. אלה הן תמונות משד' רוטשילד, ואלה תמונות קרובות יותר. כך הוא נראה היום. זהו הבניין המקורי משנת 1957, אפשר לראות שעדיין אין את מערכות מיזוג האוויר שהונחו בשלב מאוחר יותר- על מנת למזג את המבואות. זהו התכנון כפי שהוצע בשנת 2005. שוב- הבניין המקורי, שוב- התכנון בשנת 2005, נקודת המבט היא ממגרש החנייה. זהו התכנון המוצע היום, כאשר שיא הגג מורחק מעין הרואה. זה לא נכון למדוד רק גובה, השאלה היא כמה רחוק נמצא שיא הגג, הוא הולך ומתרחק בהצעה החדשה. עשינו כאן מן טבלה מסכמת, ונקודת המבט היתה זהה ככל הניתן. אתם רואים את התכנון המקורי, אתם רואים את 1957 פלוס תוספות, בעצם זה המצב הקיים, רואים כאן את מערכות מיזוג האוויר על הגג, תכנון 2005 ותכנון 2006, ובשתי ההצעות מערכת המיזוג כאן הוסרה ונכנסה לתוך הגג. חשוב להזכיר שבעצם בנקודות הקיצון חוזרים למבנה המקורי. זה לא שכל הקיר החדש נמצא 3-4 מ', יש פה בטן, קיעור, כשבאזור הזה מובלעות כל מערכות המיזוג שנמצאות על הגג. הדבר הזה הוסיף נפח לחלק האחורי של האולם, רואים פה חתך. זהו החתך המקורי וכאן נמצאת מערכת המיזוג- התוספת המאוחרת לבניין המקורי, וניתן לראות עד כמה החלל הזה באזור האחורי הוא קטן.

יגידו, אני כבר לא רוצה להגיד כל האקוסטיקאים, אבל אין פה מחלוקת שנושא קרדינאלי בעניין האקוסטיקה קשור ישירות לנפח, ומי שרוצה יכול לבדוק בצורה פשוטה מאוד את נפח אולמות הקונצרטים ביחס למספר המושבים שלהם, ומגלים שהרבה נפח זה טוב. האולם הזה- יש בו כ-20,000 מ"ק, ונמצאה הדרך, על ידי הסטת מערכת המיזוג מהתקרה אל מתחת למושבים, ואני עובר פה ברשותכם לתכנון כפי שהיה בשנת 2006, נמצאה דרך להוציא את מערכת המיזוג מהתקרה ומעל הבמה, ולהכניס אותה אל מתחת למושבים. על ידי כך גדל נפח האולם מ-20,000 קוב ל-25,000, וזו תוספת נדרשת להגדלת זמן העיבוד באולם. כאן אתם רואים את אותו קיר כפול שאני מצביע עליו כרגע, שהוא במידות זהות לקיר הקיים היום. ראו את המצב, זה אותו קיר, הוא הוסט קדימה והוא בלע פנימה את מערכת מיזוג האוויר. על ידי הפעולה הזאת הוגדל גם הקיר האחורי שהוא חשוב מאוד אקוסטית לשיפור בחלל האולם. בנוסף, ואפשר לראות את זה בנקל בחתך, הוספו הרבה מאוד חדרי שירות שקשורים לתפעול הבמה, מאחורי הבמה, ויש כאן קומה נוספת שהוספה לכיוון רחוב דיזנגוף, החזית הצפונית, ומכונה שלמה שקשורה לתפעול הבמה, שכוללת מעליות הידראוליות שמעלות ומורידות את המושבים.

בתרשים הזה עשינו בצבע הצהוב את התכנית המקורית ובכחול את התכנית המוצעת, ואפשר להבחין שבכל מקרה כל האולם וזוויות הראייה שבו- שונו לטובת מערכת מיזוג האוויר שנכנסה כאן ברווח בין החתך המקורי לבין המושבים החדשים. זה המקום לציין שהמושבים רווחו. הם אינם עומדים בתקן הבטיחות. המרחקים ביניהם, בין משענת למשענת הוגדלו מ-80-78 ס"מ ל-91 ס"מ, כך שכאשר המושבים מקופלים אפשר לעבור בין השורות. יש כאן תכנית שמתארת את כל השינויים ביחד, בחזיתות. על גבי תכנית אחת- החזית הדרומית, כאשר בצבע הצהוב אנו רואים את הבניין כפי שהוא היום, בקו כחול- התכנית הקודמת, ובקו שחור- התכנית המוצעת.

בעניין חדר ה-V.I.P, הוא מוקם לכיוון גן יעקוב והוחלט שלא לבנות אותו. זו היתה ההצעה בשנת 2005, בנוי זכוכית, וכאמור ההצעה החדשה לא בונה את החדר הזה. לכיוון רח' דיזנגוף זה המצב הקיים, החזית מחולקת ל-2 ומאחוריה שתי קומות. בהצעה הקודמת נבנתה חזית חדשה- שהתייחסה לחלוקה הפנימית. מי שזוכר מהחתך, יש כאן מאחור תוספת של קומה אחת. יש תוספת של כמעט 1,000 מ"ר בחדרי שרות לטובת הבמה. ההצעה החדשה משמרת את החזית הנוכחית ומאחוריה התכנית החדשה, כלומר- יש עוד מפלס אלא שהוא לא נראה מבחוץ. זה המקום לציין שיש תוספת בגג, אלא שהיא לא נראית, היא 57 ס"מ שנמצאים בנסיגה, ולכן היא לא נראית. בחזית הזאת אין גם נקודות מבט רחוקות מהבניין, ולכן גם לא ניתן יהיה להבחין בה.

קריאה:

וטוסקניני?

מר חזי ברקוביץ:

טוסקניני לא פונה לכיוון הזה, אלא מופיע בחזית לכיוון הוברמן.

אלה הפרופורציות בין גובה החזית לתוספת של ה-57 ס"מ.

אני מסיים בשני מבטים מפנים האולם- של מודל שנעשה בתכנית הקודמת. למרות שהתקדמנו, נמצאו דרכים לשמר את התקרה במצב הקיים. הכוונה היא להשתמש בחמרים ובאותם פסי עץ המופיעים היום בחזיתות האולם. אתם רואים כאן קטע מקיר המניפה של האולם. רואים כאן חלק מאותה קופסה שרבות דובר בה, שאמורה לשפר את האקוסטיקה בחלק האחורי של האולם. וכל אותן פעולות- שכמובן נמשיך ונעסוק בהן, מי שבנה כאן ומתמצה בתחום- מכיר את הרמה שאליה מגיעים בהיתר בנייה, שזה סיום של פרק והתחלה של פרק שלם שקשור לתכניות העבודה. נמשיך ונעסוק באותו עניין כדי לשמר את רוח המקום. תודה רבה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

תודה רבה למהנדס העיר.

אנו פותחים את הדיון.

גב' הרץ:

לפני שאתה פותח את הדיון, אני מבקשת שמהנדס העיר יענה לי על השאלה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

יגיע תורך, תשאלי את השאלות.

גב' הרץ:

אני רוצה להביע את דעתי, וכדי שאני אוכל להביע את דעתי, אני רוצה שמהנדס העיר יסביר לי- למה עשית את השינויים בין תכנית 2005 לתכנית 2006?

מר חזי ברקוביץ:

חיפשנו את הדרכים לאזן בין שתי הפרוגרמות, הפרוגרמה האקוסטית- שאחראית עליה התזמורת הפילהרמונית הישראלית, לבין הפרוגרמה האדריכלית, והשיפורים הן אותן דרכים מאזנות בין שתי הפרוגרמות האלה. כל ההמלצות נעשו, ככל הניתן, בשתוף אותו צוות חשיבה שעבד בנושא החל ממרץ.

מר ויסנר:

אחר צהרים טובים לכולם.

דבר אחד ידוע לכל חברי המועצה, לראש העירייה, לסגנים שלו וגם לתושבי העיר- שהיכל התרבות חשוב לכולנו. כולנו כאן, אני חושב שכולנו כאן תמימי דעים שצריך לשפץ את ההיכל, השאלה היא איך משפצים ומה התוצאה.

למרות שאני סגן ראש עיריית תל-אביב, אני עשיתי מאמצים לנסות לדחות את הדיון הזה, כי אני חושב שבסופו של דבר במהלך הקודם, שהיה לפני המלחמה, היה רצון, וכך היה. נגשו לאונסק"ו, והיו מספר גורמים שאני רוצה לציין אותם שהיו בתוך הפרוץ: זה המועצה לשימור אתרים, עמותת האדריכלים, העמותה לשימור מורשת התרבות של תל-אביב, החברה

להגנת הטבע, ואישי ציבור- שהיה בפורום יחד עם מהנדס העיר ועם כל הגורמים, על מנת להגיע להסכמות.

אני לא רוצה להכנס ולשאול הרבה שאלות, ולהגיד -באיטליה או בצרפת או בערים אחרות באירופה, כמה מבנים לשימור יש. הרי כאשר אתה מטייל באיטליה, וטיילתי הקיץ באיטליה, בזמן המלחמה, היתי חלק מהזמן גם באיטליה, הכל שם לשימור. אז נכון שלוקחים שם כמה מבנים ומוסיפים להם, ואתם יודעים מה, זה לא נורא. אבל כאן, במדינת ישראל, בתל-אביב של היום, של שנת 2006, שאין לנו מורשת, אין לנו שום דבר, ב-50 השנה האחרונות בעיר תל-אביב, אלה הדברים שמחזיקים אותנו כאן. אין לנו שום דבר אחר. יש לנו קצת את היכל התרבות, קצת את בריכת גורדון, וקצת עוד טיפה מקומות שאנו רוצים לשמר אותם. זה לא כל כך גדול, זה לא בשמים.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר ויסנר:

אל תמחאו לי כפיים, כי כל אחד כאן, ואני אומר לכם- גם ראש עיריית תל-אביב מר רון חולדאי, באמת ובתמים מאמין שצריך לשמר את המקומות האלה.

קריאה מהקהל:

לא מאמין.

מר ויסנר:

אל תעזרו לי בבקשה.

וכל אחד רוצה שהמקום הזה ייראה, ונרצה לחיות פה, ונרצה לשמוע מוזיקה קלסית, ואחד ירצה לשמוע מוזיקת רוק בפארק, וכל אחד והרצונות שלו.

באתי בדרישה אחת, ואני מבקש מכל חברי כאן. אמרתי, ב-12 ביולי 2006 פרצה

מלחמה. אם ראש ממשלת ישראל היה סופר עד 10, יכול להיות שלא היתה מלחמה? באתי כאן ואמרתי- המו"מ התקיים, המו"מ לא נגמר. לא ניתן לו צ'אנס? לא נחכה? הרי החבריה, רון לא ילכו לבית משפט? זה לא יתעכב? שיפוץ ההיכל – לא נחכה עוד? אמרתי, בואו נמתין שבועיים.

ייאמר לזכותנו של רון שבישיבת ראשי סיעות הוא אמר לי: קח שבועיים, אבל קבל החלטה שהסיעה שלך מצביעה. ניגשתי לחברי הסיעה שלי ואמרתי להם, אמרו לי: תקשיב, תן להם לנהל מו"מ, אם התוצאות יהיו כפי שאנו רואים את התוצאות- ביחד עם החברה להגנת הטבע ועם כל הגופים האחרים, כולם רוצים לקבל את התוצאה הכי טובה: שימור היכל התרבות ושיפוץ היכל התרבות, במצב, במתכון הכי טוב, שיהיה לכולם טוב.

בקשתי סה"כ, ושלחתי גם מכתב לחברי הסיעות, וביקשתי מהם אורכה של 60 יום. מה יקרה לנו, אם חיכינו כל כך הרבה זמן, אם נחכה עוד 60 יום, אני קורא לזה- אחרי החגים. אני רואה בדיוק מה קורה כאן היום: הלכנו לכל מיני מקומות, כל אחד לסידורים שלו ולעבודות שלו. ההורים כולם רצו לבתי הספר, זה 3- בספטמבר במקום 1 בספטמבר, כרגע כולם עסוקים בכניסה לעשייה מסויימת. אני מזכיר לכולם, אנו הינו במלחמה, חודשיים לא היתה כאן עבודה, כולם היו עסוקים

כאן בטילים נופלים. אז עכשיו אתם רוצים להגיד שב3- בספטמבר אנו חייבים לשבת כאן חברי המכובדים, לשבת ולקבל את ההחלטה!! ואם הינו נותנים עוד צ'אנס, ואני קורא לזה- עוד צ'אנס למו"מ, מה היה קורה אם הינו נותנים עוד 60 יום?! אתם יודעים מה, אני יכול להגיד לכם שיכול להיות שלא נגיע לשום תוצאה, יכול להיות שרון צודק, יכול להיות שהם מאוד קיצוניים ואי אפשר להגיע אתם לכלום. אני יכול להגיד לכם שמאחורי הגופים האלה כרגע יש גוף אחד- שהוא כותב על נייר מכתבים אחד, ויכול להיות שבסוף הם יגידו: חברה, אי אפשר להגיע אתם לשום דבר. אבל לא לקבל את הצ'אנס? אני מבקש מחברי, אני מבקש מהיו"ר מר נתן אלנתן, לעשות הצבעה, לתת 60 יום נוספים, לא יקרה שום דבר להיכל התרבות. הוא חיכה כל כך הרבה שנים לשיפוץ שלו, אנו נשפץ אותו כמו שכולנו רוצים, אבל לפחות נהיה שקטים ורגועים שכל הגופים שהיו במו"מ עם חזי ברקוביץ- ימצו את ההליך. לא בטוח שהם יצליחו, אבל אנו לפחות נגיד- עשינו את הנסיון. הלכנו עם שיתוף הציבור עד הסוף, בואו ניתן צ'אנס עד הסוף. תודה רבה. אני מבקש הצבעה על זה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

פאר ויסנר מבקש הצבעה.

אדוני מהנדס העיר, אתה מקבל את ההצעה שלו או שאתה חושב שצריך לקיים את הדיון היום?

מר חזי ברקוביץ:

אני חושב שצריך לקיים את הדיון היום, כי אני במו"מ ימים ולילות. אין מישהו בחדר הזה שהיה בכל הדיונים שאני קיימתי, כי אני ניסיתי לדבר עם כולם, וכולם לא נמצאים. לקראת הסוף גיליתי גופים שלא הכרתי. אבל אותו צוות שהיה, שפתאום מתייחסים אליו כאילו הוא איזה רוח רפאים, היה צוות, הוא תיעד את העבודה שלו. חלק מהנוכחים, חלק מהמתנגדים של היום היה נוכח מול הצוות הזה וטען את טענותיו, והיו סיכומים לכל מפגש. ואני לא רואה איך חודש נוסף יביא את השינוי.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אנו מעלים להצבעה את הצעתו של מר פאר ויסנר לדחות את הדיון.

המלצת מהנדס העיר- להמשיך ולקיים את הדיון.

מי בעד הצעת מר ויסנר לדחות את הדיון? אנו עושים הצבעה שמית.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת מר ויסנר- לדחות את הדיון:

את הדיון ה"ה:

- 1. ויסנר
- 2. שכנאי
- 3. וירשובסקי
- 4. לוינטל
- 5. הרץ
- 6. להבי

דיין	.7
טורק	.8
מוזס	.9

בעד לקיים את הדיון עכשיו ה"ה :

לוברט	.1
שביט	.2
זעפראני	.3
אמינוב	.4
גפן	.5
שומר	.6
חושן	.7
טיומקין	.8
אבי-גיא	.9
חולדאי	.10
דרורי	.11
מסלאווי	.12
מזרחי	.13
אגמי	.14
אלנתן	.15
גלעדי	.16

בעד הצעת מר ויסנר לדחות את הדיון- 9 חברי מועצה, בעד לקיים את הדיון עכשיו- 16 חברי מועצה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה :

התקבלה החלטה לקיים את הדיון.

החלטה: הוחלט לקיים את הדיון בישיבה זו.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה :

אנו ממשיכים בסדר היום.

אנו מקיימים את הדיון, ובסוף תתקבל החלטה- האם לקבל את ההמלצה או לא לקבל. כרגע אנו מקיימים דיון.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר, חברות וחברי מועצה:

אני היתי מבקש שתקשיבו לי, מפני שאני חושב שאנו דנים בנושא מאוד מאוד מרכזי בחיי העיר תל-אביב, ואני מצטער שלא התקבלה ההצעה של ויסנר, כי תמיד שדנים אפשר בכל זאת להגיע לפתרונות יותר טובים, גם אם לא מגיעים לפתרון מוסכם בסוף. אבל מכיוון שנפלה החלטה אני אגיד כמה דברים-שהם אתי הרבה זמן.

אני לא מצליח להבין מדוע העיר תל-אביב באמצעות עירייתה, לוקחת את אחד

הנכסים היפים והטובים ביותר של העיר, ורוצה לשנות את הנכס הזה בצורה יסודית. זה שבטוקהולם או באוסלו, או באיזושהי עיר אחרת באירופה או בדרום אמריקה, עושים שינויים ושיפוצים, עדיין לא מחייב שום שינוי אצלנו- אם אנו מרוצים מהבניין הזה. אני חי בעיר הזאת, אני היתי בערב הפתיחה של היכל התרבות, ואני לא זוכר שהיתה התנגדות כלשהי או ביקורת אמיתית לאולם הזה, ביקורת שמחייבת לעשות שינויים כפי שרוצים לעשות היום. אם רוצים להחליף את הקרור, ושמעתי שרוצים לעשות אותו מלמטה, אני חושש ממה שיקרה בהפסקה בשרותים- אם זה יהיה. אבל אם רוצים להוסיף עוד שטח לכסאות גלגלים, אני מבין, אם רוצים לשפר כל מיני דברים שנחוצים לבניין בן כמעט 50 שנה- אפשר לעשות אותם. אבל לשנות את הצורה שלו, בשביל מה? התרגלנו לצורה. קמו כאן שני דורות שהתרגלו ללכת לקונצרטים באולם הזה, בצורה הזאת, ולשמוע את התזמורת הפילהרמונית בצורה הזאת, אז מה צריך לשנות? בשביל מה? איזה אגו אנו רוצים לספק ולהרגיע על ידי הפעולה הזאת?

זאת כאשר הדבר הזה יעלה הון גדול מאוד. החלק של העירייה, לפי מה שאומרים לנו, הוא בערך 45 מליון שח', 10 מליון דולר, והאם באמת יש לנו ערובה, גם אם נניח נשפר במידה מסויימת את האקוסטיקה באולם הזה, האם זה יצליח? האם אנו בטוחים שלמחרת הצלילים יהיו כאלה שנגיד- לא ידענו מה זה מוזיקה עד עצם היום הזה?! אני יודע שהאולם הזה הוא מלא והקהל בא והקהל מרוצה, זה שאולי זובין מאטה אומר 2- שניות אחרי שני הטקטים הראשונים של "ארוויקה" מפריעים לו?!

קריאה מהקהל:

הוא לא אמר את זה אף פעם, הוא רק עכשיו אמר את זה.

מר וירשובסקי:

אני לא יודע מתי הוא אמר את זה, אני שמעתי אותו שהוא אומר את זה. אני חושב שהוא היחידי, עם עוד 10 אנשים בעיר ובמדינה- ששומעים את זה בכלל. האם בשביל, היתי אומר- הלוקסוס- של כמה אנשים – שיש להם שמיעה אבסולוטית של מנצח עולמי, אנחנו צריכים להשקיע את עצמנו בהוצאות של 40 מליון שח'?! הרי זה טרוף. האם אנו לא יכולים למצוא עם 40 מליון השח' האלה- מטרות הרבה יותר טובות לקידום המוזיקה בישראל?! אני לא אומר עניינים, אני לא אומר טיפות חלב,

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

אני לא אומר כל מיני דברים, היתי אומר- פופוליסטיים, אבל אני אומר לכם- הרפרטואר של התזמורת הוא רע, הוא מצומצם. אני אומר לכם שהקהל מתעייף מהתזמורת. אני אומר לכם שהקהל היה רוצה לשמוע רפרטואר אחר. יתכן מאוד שיש עומס יותר מידי גדול על התזמורת, אז שימצאו כספים כדי להקל על עומס הנגינה שלהם. אני היתי רוצה לאפשר לתזמורת הפילהרמונית- לנגן יצירות מוזיקאליות, לאו דווקא מאיזה קנון מצומצם שאי אפשר לחרוג מעברו. המוזיקה היא אוקיאנוס והם מנגנים לנו את הכנרת כל ימות השנה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

יש תזמורות בישראל שעושות את זה, והן מתקדמות, ולא התזמורת הפילהרמונית. תתנו להם את האמצעים לנגן מוזיקה, רפרטואר יותר רחב, ותראו איך שהקהל ינהר וילך לקונצרטים האלה. דבר נוסף: אם באמת המדינה והעירייה חושבים שצריך להביא קהל חדש, תתנו סובסידיה כדי להוזיל את הכרטיסים לתזמורת הפילהרמונית.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

לא, זה לא, מפני שזה מיועד לפיינשמקרים שיודעים להבחין בעשירית שנייה אחרי שני הצלילים הראשונים של ה"אירואיקה". תאמינו לי רבותי, אני מקדיש כל יום בין 3 ל-4 שעות למוזיקה, אני מאזין, אני מכיר את הרפרטואר, אני לומד דברים חדשים, אני מודיע לכם שכאשר אני שומע בהיכל התרבות את הקונצרטים, לא מפריע לי דבר וחצי דבר במוזיקה. ולכן אני לא מבין למה הולכים, והרי לפי דברי ההסבר שהגיש לנו מהנדס העיר היקר, שיש לו הרבה מעלות, אחת מהן שהוא לא קייזר, זו כבר מעלה טובה- גדולה בעיני, מעלה טובה- גדולה בעיני,

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

מרדכי, אני חושב שאתה צריך להתנצל, זה לא יפה לדבר בצורה כזאת. אני חושב שאתה צריך להתנצל על הדברים.

מר וירשובסקי:

אני מתנצל בפני קייזר. אדם שחיבר את וולס הקיסר של יוהן שרטאוס- באמת עשה מעשה טוב. אבל באמת זה נפלט לי, אני מתנצל, אין לי שום דבר נגד קייזר כל זמן שהוא לא יגע בהיכל התרבות.

מהנדס העיר הסביר לנו, גם ב-DRAFT וגם פה, שחלק גדול מהתיקונים שעושים בעולם, שהוא יהפוך לקופסת-נעלים במקום להיות המניפה, נובע מצרכים אקוסטיים, שאני בספק אם אנו צריכים אותם. ואני פונה אל ראש העירייה, שהוא וודאי יושב שם וכועס עלי כרגיל,

מר שומר:

הוא לא כועס, אתם צריכים להחליט האם אתם קואליציה או אופוזיציה.

מר וירשובסקי:

או. עכשיו באה הבעיה החשובה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אריה, אנו לא נמצאים במועצת העיר עכשיו. גם מרדכי מדבר לא לעניין, הוא מזכיר דברים של מועצת העיר. אנחנו נמצאים במליאת הוועדה המקומית, ומליאת הוועדה המקומית לא שוקלת שיקולים קואלציוניים, אבל גם מרדכי שוקל שיקולים לא נכונים.

מר וירשובסקי:

למה?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

השיקולים צריכים להיות- לא כספיים, הוועדה המקומית לא שוקלת שיקולים כספיים, את זה תעשה במועצת העיר. ואתה בדיבור שלך הטעית אותו. כאשר התחלת לדבר על כסף, הוא דיבר על קואליציה.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר היקר: ברגע שאני מקבל פה החלטה לאשר את התכנית הגרועה הזאת, אני מחוייב כספית, ואת זה אתה לא יכול להוציא ממני. הרי אתה יודע, יבואו,

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אתה לא צודק. זה לא נכון.

מר גלעדי:

זה לא נכון. אתה מאשר תכנונית.

מר וירשובסקי:

יבוא גם ראש העירייה שרוצה את התכנית ויגיד, הנה- הוועדה המקומית לתכנון ובנייה במליאתה אישרה את התכנית הזאת הזאת, אני עכשיו הולך לעשות את הדבר הזה.

מר גלעדי:

אתה חבר וועדת כספים, תצביע נגד.

מר וירשובסקי:

תגידו לי, את מי אתם מלמדים?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

מרדכי, נשאר לך עוד 2 דקות לסיים.

מר וירשובסקי:

אם יפריעו לי?

גב' שכנאי:

אני נותנת לו 10 דקות.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

לא, זה לא מועצת העיר.

מר וירשובסקי:

אם זה לא מועצת העיר, אז על אחת כמה וכמה.

אני מביא בפניכם את השאלה. אני הסברתי, לא כל כך את העניין הכספי, אלא את השאלה של הצורך בדבר הזה. אני לא מבין מדוע צריך לשנות את הצורה של האולם כאשר הסיבה היחידה היא אקוסטיקה, כאשר האקוסטיקה היא לא מצרך שהקהל מבקש אותו. אני בטוח שאפשר לעשות את האקוסטיקה קצת יותר טובה, אבל יכול מאוד להיות שהאקוסטיקה תהיה יותר גרועה, ומה אז? ומה אז יגידו? אולי יוציאו עוד פעם 40 מליון שח'!?

גב' הרץ:

דולר.

מר וירשובסקי:

דולר, שקל, מה זה משנה?! העיקר שזה כסף שרובו בא מהכסף של התושבים. אני שואל את מהנדס העיר ואני שואל את זה בכנות, ואני שואל את ראש העירייה, בכנות: כל התיקונים הדרושים לעשות את האולם למודרני, לנגיש יותר, אפשר למצוא את הכסף לזה. ודרך אגב, אני רוצה להגיד לכם משהו לגבי המודרניות, לגבי הכסאות. אני הולך להיכל התרבות, נכון שאפשר קצת יותר להרחיב, אבל עדיין המצב היום- באולם הזה בן 50 השנה, לאין ערוך יותר טוב

מאשר בתאטרון הקאמרי החדש ובגופים אחרים, ששם אתה יושב- שהברכיים מגרדות לך את הסנטר. לכן אני לא כל כך מתפעל מההבטחות של הרווחה שניתנת.

לכן רבותי, אני חושב שמה שצריך לבקש ממהנדס העיר, להגיש לנו תכנית שתדבר על שיפוצים הכרחיים, כי מה שהולכים לעשות זה לא שיפוצים, כי מה שהולכים לעשות זה שינויים,

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

ואני לא חושב שתושבי העיר באמת רוצים את השינויים האלה.

אני מזכיר לכולם: בישיבה שהיתה בהיכל התרבות בנובמבר 2005, לא בדצמבר כמו שראש העירייה אמר, בנובמבר 2005, דיברו 31 אנשים מהציבור. 25 מהם היו נגד השינויים, רק 5, ביניהם אנשים שיש להם אינטרס בדבר, אמרו שכדאי לעשות את השינויים האקוסטיים.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

לכן, לא התושבים רוצים את זה, לא הציבור צריך את זה, ולא העובדות הפשוטות- היבשות צריכות את זה. אני יכול ללכת לקונצרטים הלאה, ואני הולך לקונצרטים, ואני שומע מוזיקה, גם עם התזמורת הזאת. עדיף לי טיפה פחות יופי בצליל, מאשר 3 שנים להיסחב לסינרמה ושם להירקב ולשמוע קונצרטים. אני חושב שגם לתזמורת הפילהרמונית זה לא טוב. אני מסיים את דברי, ברמת בתחינה. זה לא דבר פוליטי, זה לא תחרות על יוקרה, זה לא נסיון לקעקע את מאמציו של ראש העירייה או מהנדס העיר, זה בחינה של אדם שהתרבות היא אחד מהמצרכים שהוא משתמש בהם, וכל סביבתו משתמשת בהם, אנחנו לא רוצים את זה, אל תכפו עלינו ואל תטילו עלינו מעמסה שהיא מיותרת לחלוטין, שהיא תזיק למוזיקה ולא תועיל לה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר גפן:

אני רוצה לשאול את חזי: יש כאן מכתב של פאר עם כל מיני דברים, שבעצם מאשים את מהנדס העיר שבמספר נקודות בעצם לא מוסר לנו אינפורמציה מדויקת, החלטות שנתקבלו לא קוימו. אני מבקש שמר ברקוביץ יתייחס לזה. ושאלה שניה שהיא מאוד פרוזאית: איזה כסאות יהיו שם?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

בסוף מהנדס העיר יענה על השאלות האלה.

גב' הרץ:

ערב טוב לכולם.

בדיון האחרון שהתקיים, שהיה הדיון הציבורי, הושמעו הדעות, ולמרות הנסיון של העירייה להביא דוברים מטעמה, הדעה היתה נחרצת. דני קייזר, עד לאותו דיון למשל, אמר שדני קרוון תומך בו.

ראש העירייה:

לא נכון.

גב' הרץ:

אני יודעת. ושם בדיון עלה שדני קרוון לא תומך בו.

אני שמעתי מדני קייזר כמה וכמה פעמים.

אותי מטרידה הפגישה או הפנייה של ראש העירייה לאונסק'יו בפריז, מבלי שאנחנו יודעים איזו פנייה היתה. האם הם ידעו מה התחולל בדיון בנובמבר האחרון?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

בוודאי.

מר חזי ברקוביץ:

בוודאי שהם ידעו.

גב' הרץ:

זה שאתה אומר לי בוודאי, זה לא מספיק. אני 7 שנים מתנהלת פה בעירייה, ואני אמרתי בפעמים אחרות- גם למען הגילוי הנאות, אני לא מאמינה למה שאומרים לי פה, ואני מבקשת לדעת את הדברים. ומן הנימוס היה- כאשר אתם באים לבקש מאתנו להחליט, לגלות לפנינו את כל החומר. אני רוצה לדעת איזו פנייה היתה ומה היה רשום בפנייה. אני לא מאמינה שאמרו את מה שנאמר- למשל בדיון הציבורי. ובדיון הציבורי עלה אדריכל דן איתן, ממתכנני היכל התרבות, ואמר את דברו. הם יודעים שם שהאדריכל שתכנן את המקום – מזיזים אותו הצידה? שום אדריכל שמכבד את עצמו לא יתן יד לעשייה כזאת! זה בגדול.

אני מדברת פה על דברים נוספים: כאשר אני שומעת את מהנדס העיר אומר שלא נכון למדוד גם את הגובה, אלא השאלה היא גם נקודת המבט. יושבים פה חברים שיושבים בוועדת המשנה לתכנון ובנייה, זו ההתייחסות שלנו גם לתושבים?

(מחיאות כפיים של הקהל)

גב' הרץ:

כאשר יש לי זקן בן 90 שתקוע בקומה רביעית בלב-תל-אביב, בבית לשימור, והוא לא יכול לרדת למטה, הוא יושב תקוע שנים בדירה כי הוא לא יכול ללכת במדרגות, והוא מבקש להתקין מעלית על חשבוננו, לא מהכספים שלנו – מהציבור,

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

נותנים לו.

גב' הרץ:

אומרים לו- לא.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

לא נכון.

גב' הרץ:

כי יש בעיות שימור.

מר שומר:

תני לי את השם שלו עכשיו. מתי זה היה?

מר גפן:

מתי היתה בקשה כזאת והתקבלה החלטה שלילית?

לא היתה תשובה כזאת, כי אני לא היתי נותן דבר כזה!

מר שומר:

תביאי את השם שלו עכשיו.

גב' הרץ:

אני מתפלאה עליכם. הרי בכל התקלות של דברים שאני הבאתי, תמיד אני

ממוסמכת, ואתה תקבל את השם של האשה האחרונה, אני לא מדברת על כל אלה שיש פה בסביבה, אני מדברת על האחרונה-שהלכתי לראות. אשה גרה בקומה שניה, לא נותנים לה לבנות מעלית- כי זה לא יפה.

מר שומר:

אין דבר כזה.

גב' הרץ:

אל תגיד לי- אין דבר כזה, יש.

מר שומר:

אין.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אריה, אל תתווכח, חבל להתווכח, אין דבר כזה.

קריאה מהקהל:

יש לנו יו"ר אובייקטיבי.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אני ישבתי בוועדה ולא נתתי שיהיה מקרה כזה. אם מישהו מבקש, על פי התכנית, אפילו תכנית השימור בשימור המחמיר ביותר- מאפשרת להוסיף מעליות. כמובן, לא בחזית, בעורף, אבל אפשר להוסיף מעליות.

גב' הרץ:

כמובן, לא בחזית, בעורף, ואם אין בעורף מקום- אז מה עושים?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אז נותנים גם בחזית, אם אין.

גב' הרץ:

לא נכון.

קריאה מהקהל:

יש עשרות מקרים כאלה.

גב' הרץ:

ולכן אני אומרת: ההתייחסות הזאת פתאום להיכל התרבות, כי דני קייזר רוצה לתכנן את היכל התרבות, זה הכל.

אם אני בודקת את ההתנהלות של תכניות השיפוצים להיכל התרבות, במשך

קרוב ל-7 או 8 שנים, התכנית הראשונה דיברה על 3 מליון דולר, והמשיכו והתנהלו בישיבות והגיעו ל-15 מליון דולר. ומפה לשם ישיבות נוספות, אותו צוות שיקבל היום החלטה על 45 מליון, קיבל החלטה לפני כמה שנים על 25 מליון דולר, ומהון להון באופן מפתיע הגענו ל-40 מליון דולר. ובאופן מפתיע- זה בדיוק כפי שעולה השיפוץ או שרצו לשפץ את המוזיאון, באותה מידה ובאותו סכום שמשפצים את עיריית תל-אביב. אני לא יודעת מה הסיפור שלכם עם 45 מליון דולר, אבל אני היתי רוצה לדעת איך העסק הזה מתחלק. ואם אני זוכרת פה, על הנושא של שכר הטרחה שהציעו לעורכי דין שטיפלו בנושא העירייה בנושא של היטלי השבחה כמדומני, בעזריאלי, שגם שם דובר על כמה מליונים. והאחוזים שדוברו- שיקבלו בעלי המקצוע, עורכי הדין, היו אז 62.5% כאשר בשוק מדובר על משהו כמו 1 נקודה משהו.

וזה דבר שאני מדברת על נושא כזה, שיצא מתוך העירייה, ונשאר בידיים של

מהנדס העיר היוצא- שהוא עומד להתפרנס מזה, זה דבר שנראה בעיני שערורייתי במונחים,

ראש העירייה:

שקר.

גב' הרץ:

מה זה שקר? הוא לא ממשיך לטפל בזה? הוא אמר שהוא ממשיך לטפל בזה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

הוא עושה את זה בהתנדבות.

גב' הרץ:

אז הוא עושה בהתנדבות פרויקט בשווי של 45 מליון דולר, אני רוצה שהיועץ המשפטי, לא של עיריית תל-אביב אלא של מדינת ישראל, יאשר את זה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

תפני אליו.

גב' הרץ:

בוודאי שאני אפנה אליו.

(מחיאות כפיים של הקהל)

גב' הרץ:

אני מבקשת לא לאשר את ההחלטה הזאת. אני מניחה שגם פה יהיו אנשים שילכו לבית משפט, בדיוק כפי שעשינו עם מוזיאון תל-אביב, אני, על כל פנים, מתכוונת לפנות ליועץ המשפטי של הממשלה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אני רוצה להזכיר לחברים שאנו נמצאים בדיון של מליאת הוועדה המקומית ולא במועצת העיר. במועצת העיר דנים באישור תקציב לפרוייקטים, במליאת הוועדה המקומית דנים בנושא התכנוני,

גב' הרץ:

אם אני חושבת שזה דבר שהוא מושחת,

גב' להבי:

תפני למשטרה.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

לכן, שיקולים כספיים – צריכים לדון עליהם במועצת העיר כאשר הפרוייקט יבוא לאישור ועדת הכספים ומועצת העיר, ואז לאשר, ופה צריך לדון בנושא התכנוני בלבד.

קריאה מהקהל:

ב50- מליון דולר אפשר להאכיל את כל העניים של העיר פה.

גב' דיין:

איפה אתם כאשר צריכים להאכיל את העניים?

מר לוינטל:

חברים:

אפשר להסתכל על הנושא הזה בראיית מיקרו של היכל התרבות, אבל אפשר להסתכל על זה גם בראיית מקרו של יחס, פשוט מזעזע, לכל ההסטוריה של העיר תל-אביב ולכל המוניומנטים המעטים שהצלחנו ליצור כאן בפחות מ100- שנה.
(מחיאות כפיים של הקהל)

מר לוינטל:

עוד לא 100 שנה, וכבר אנו רואים יחס כזה של רצון למחוק ולדרוס כל מיני סמלים של העיר, לא כולם סמלים כל כך יפים אולי מבחינה חיצונית, אבל סמלים חשובים. ואני ראיתי השנה את ראש העיר, שהיה מנהל בגמנסיה הרצליה, הוא וחבריו לבית הספר- עושים שמיניות באוויר, וארוע גרנדיוזי, ומוצאים כספים מתורמים, ומביאים, ומצליחים במאמץ אדיר לשחזר בסה"כ את השער- של הגמנסיה הרצליה- שמועצת העיר הרסה לפני 40 שנה. בקושי הצליחו את השער בלבד. ואני רואה כמה מדברים פה על ככר דיזנגוף, איזו טעות היתה שהורידו, שהעלו, שעשו.

אבל, כמאמר השיר, רבותי ההסטוריה חוזרת, ואנו רואים, מי שעוקב אחר התהליכים בעיר הזאת לפחות בשנה- שנתיים האחרונות רואה התאכזרות לסמלי העיר: לבריכת גורדון. לבית ביאליק- שרצו להרוס שם את הפסיפס של גוטמן, אני לא יודע מה רצו לעשות שם. לאולם אוסישקין. מוזיאון תל-אביב – שרצו להפוך אותו על שם של איזה נדבן, רק בגלל שהוא תרם סכום יחסית לא משמעותי בראייה הכללית. ככר רבין- שרצו להוריד לנו אותה או לשנות אותה בצורה קיצונית. בנייה – שרצו לעשות בפארק הירקון. אף אחד כאן במועצת העיר אף אחד לא התרשם שסגרו את בית ספר קאמרה אובסקורה. כמובן, בית דיזנגוף, הבניין שבו הוכרזה מגילת העצמאות של המדינה, שנראה במצב מזעזע, והדגל שנמצא בראשו הוא עדיין דגל קרוע ומרוט. זה גם היה הבית הראשון של דיזנגוף ומוזיאון ראשון של העיר, והוא פשוט נראה בצורה מזעזעת. מי שרוצה, מוזמן ללכת, רוטשילד 16, ולהנות מהדרך שבה אנו משמרים את המקום הזה.

מוניומנט –מוניומנט, עד שהגענו גם להיכל התרבות.

כולם כבר אמרו לפני, שיפוצים שצריך לעשות, שינויים, רצוי לעשות, לא כדאי

להזניח, אבל מה שקורה כאן זו ממש צביעות- שאנו נהנים מהחגיגה ומה-TITEL של העיר הלבנה

של אונסק"ו, עושים פה חגיגה גדולה, פעם בשנה עושים חגיגות- לילה לבן, ואז, כשבאים להיכל התרבות, אפשר לשנות את זה עם או בלי אונסק"ו, עם או בלי לבן.
(מחיאות כפיים של הקהל)

מר לוינטל:

ואני יודע שאזרח פרטי, שאיתרע מזלו לגור בבית של הבנייה הלבנה, בשביל לשנות צריך ליישר קו, צריך לשלם הרבה כסף, צריך לעשות שיפוצים, צריך לבקש אישורים, הוא לא יכול לעשות את כל השינויים הגדולים שרוצים לעשות במבנה הזה.
עכשיו, יש לנו כאן מבנה שהיה סביבו בלגן גדול, הבטיחו לעשות שיתוף של הציבור. השיתוף של הציבור זה לא - פשוט להעביר כמה חודשים, עד שתגמר תקופת הצינון של קייזר,

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר לוינטל:

ולקרוא לזה שיתוף הציבור. העניין של שיתוף הציבור זה באת לשתף, ולהקשיב, ולא לחזור לאותה תכנית פחות או יותר, עם הבדלים קטנטנים. צריך באמת לשמוע מה שהציבור חושב.
מפריע לי גם שאם אנו מאשרים היום את התכנית כפי שאנו מאשרים אותה, אנו בעצם מאשרים גם במסגרתה למהנדס העיר- לשנות מידי פעם בהמשך, שינויים כך על הדרך- כשצריך. אנו לא מאשרים תכנית סופית- סגורה, אלא תכנית עם שינויים קטנים- שהוא יכול לשנות מידי פעם.
אני חושב שאנו צריכים לבוא הנה שוב עם הצעה סופית-סופית-סופית, בלי שינויים, שיש בה מינימום של שינויים וגם מינימום של עלויות, כי יש כאן עלויות אסטרונומיות, ויש לכל מי שמבחוץ מעורב בזה הרגשה – שזו רק ההתחלה, שזה לא יגמר ב40- מליון דולר, זה רק מתחיל שם.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר לוינטל:

כי אתם יודעים, דברים נמרחים ומתקשים.
אני מציע להביא הצעה סופית, עם מינימום של שינויים, ועם תקציב סופי- עם מינימום של עלויות, ועליה להצביע, ולא לתת כאן פשוט כרטיס פתוח להתפרעות של מליונים באחד המוניומנטים החשובים של העיר.
תודה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

קריאה מהקהל:

אפשר לדבר?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

לא.

גב' הרץ:

רגע, למה מהקהל לא יכולים להשמיע פה התנגדות?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

כי זה דיון של מליאת הוועדה, זה לא דיון ציבורי. הדיון הציבורי כבר התקיים.

גב' הרץ:

אתה יכול לשתף.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

שמענו, הקשבנו. הציבור אמר, ולאור דבריו של הציבור נעשו השינויים, השינויים לא נעשו סתם ככה.

קריאה מהקהל:

אדוני היו"ר, הדעה שלך היא חד צדדית, אתה לא מקשיב מה אנשים אומרים.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

סליחה, אני מבקש לא להפריע. אני מבקש מהציבור לא להפריע.

גב' להבי:

הדיון הוא דיון במליאת וועדת בניין עיר,

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

רבותי, שלא נצטרך לסגור את הדיון.

גב להבי:

הדיון הוא דיון במליאת וועדת בניין עיר, ולכן אני אתייחס להיבטים שמליאת ועדת בניין עיר דנה בהם, שהם היבטים של תכנון והיבטים של ייעוד ושימוש. מאוד לא נוח לי, הרבה יותר נוח להיות עם הקהל ועם הציבור. הרבה יותר נוח להצביע נגד, אני הצבעתי נגד בריכת גורדון, כלומר נגד המכירה של בריכת גורדון, אני יצאתי נגד בנייה של חניון תחת ככר ביאליק, ועוד כהנה וכהנה. זה הרבה יותר נוח. ואני, בשישי שבת האחרון, דווקא בגלל שהרבה מחברי פנו אלי כדי שאצביע נגד הנושא של היכל התרבות, ישבתי וקראתי את כל הפרוטוקולים, וקראתי את הדברים שנאמרו על ידי אנשים בדיון הקודם. עשיתי

את זה מאוד בקפידה, אפילו ציטטתי לעצמי כמה מהדברים שנראה לי שחשוב שהם נאמרו. הקשבתי לאנשים שגם צלצלו אלי כדי לומר לי את עמדתם- למה נגד. גם מתנגדי השימור דרך אגב, טוענים ומציעים שאצביע נגד תכנית השימור, כי לדעתם- אם נקבע את היכל התרבות כפי שהוא ולא נאפשר שיפוצים, זה מה שעשוי לקבור את תכנית השימור. זה לידיעתכם- עמדתם של מתנגדי השימור דווקא. ואני קראתי, וקראתי את הדברים שאמרה ח"כ לשעבר גפני- שמדובר במקדש חילוני וצריך לשמור אותו בדיוק כפי שהוא, וקראתי את הדברים של דני קרוון- שאמר שאסור לגעת בבניין הזה, שזאת חמדת ארכיטקטורה, חלק מהתרבות שלנו. וגם, אם אנחנו שוקלים את הנושא של אקוסטיקה, וחשוב שניתן פתרונות של אקוסטיקה לתזמורת הפילהרמונית, אז אולי נבנה בניין אחר לתזמורת הפילהרמונית, במקום אחר. ואת ההצעה הזאת שמעתי גם מפאר ויסנר, באיזו ישיבה שהיתה לנו, של ראשי סיעות, שאם צריך לעשות שיפוץ אקוסטי, אז בואו נבנה להם בניין במקום אחר.

ואני רוצה להגיד לכם שקראתי את הכל מאוד בעיון, וקראתי את ה-DRAFT, וגם ישבתי עם אדריכל חזי ברקוביץ. וחזי הראה לי את המצגת שאתם ראיתם פה עכשיו. וקראתי את ה-DRAFT בזהירות, ובדקתי באיזה חזיתות נוצר שינוי ומהו השינוי שנוצר. וחברים, אם אנחנו מדברים מההיבט האדריכלי והתכנוני, ואני לא מדברת על תקציב- כי זה דיון נפרד. אם אנחנו מדברים להיבט אדריכלי, אני לא רואה מה אנחנו עושים כל כך נורא לבנין הזה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

גב' להבי:

אני לא רואה! ואני עומדת מולכם, לא נעים לי, אבל אני אומרת לכם את זה חד משמעית. ואני אומרת לכם יותר מזה: אני הצבעתי עם פאר ויסנר- לדחות את הדיון היום, לא בלב שלם, מפני שהמצגת שהציג לי חזי- על המאמץ שנעשה על ידי המערכת העירונית, והספרים בעובי כזה של מצגת פתוחה לאנשים, דיונים, עם רשימת המועדים של הדיונים, עם רשימת המשתתפים בדיונים. תנו לי להגיד, גם אם זה לא נעים לכם.

ק ר י א ו ת

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

לא להפריע.

גב' להבי:

מה שהאיש הזה עשה בשיתוף הציבור מאז שהוא נכנס לתפקיד- גם בכללי- במקרו, וגם ספציפי- בהיכל התרבות, ראוי שיגיע לו כל הכבוד, וראוי על זה מחיאות כפיים.

(מחיאות כפיים של הקהל)

גב' להבי:

עכשיו, על מה אנחנו מדברים? אני שמעתי גם את מה שאמרו, ואני קראתי בזהירות- גם את מה שאמרו המנצח על התזמורת, והמנוי, ואנשים אומרים: צריך לזכור חברים- מי גר בבית. אני מדברת אתכם עכשיו על הפנים, מי גר בבית הזה. בעיני יותר חשוב שהיכל התרבות של העיר הזאת- תמשיך לגור בו התזמורת הפילהרמונית.
(מחיאות כפיים של הקהל)

גב' להבי:

קודם כל שהיא תמשיך לגור שם. בשביל זה זו ככר התזמורת הפילהרמונית. ובשביל שהתזמורת תגור בהיכל הזה- צריך לתת לה אקוסטיקה, ויועצים אקוסטיים, ולהגביה את התקרה ולתת להם את מה שהם צריכים. בדיוק כמו אותו זקן גילה, שגר בבית לשימור וגר מעלית, צריך לתת לו את אותו יחס!

גב' הרץ:

זה קשקוש.

גב' להבי:

זה לא קשקוש, זה לא קשקוש.

גב' הרץ:

זה קישקוש כזה נורא! אתם לא יכולים לדרוש שימור מהאזרחים, כשאתם אונסים את הבניין הזה. אתם לא יכולים!

גב' להבי:

אתם תסבירו לי אחר כך במה אונסים את הבניין הזה, לא בסיסמאות. תראי לי על המצגת של חזי, תראי לי בדיוק. שיהיה מדויק, אני שאלתי אותו על הס"מ והמטרים. 57 ס"מ.

מר ויסנר:

תלמדי את חוק התכנון והבנייה בנושא שימור. בנושא שימור- ההיבט התכנוני בתוך המבנה- גם קובע. אדריכלית ניצה סמוק עצרה לא פעם עשרות בניינים בעיר, כאשר היה בתוכו מבנה ארכיטקטוני שחייבים לשמר אותו. אז תלמדי בבקשה את חוק התכנון והבנייה.

מר חזי ברקוביץ:

אתה רוצה את התשובה של עו"ד אורן? עו"ד שרי אורן נמצאת פה עם התשובה.

גב' להבי:

תבורך אדריכלית ניצה סמוק- שבזכותה יש תכנית שימור לעיר הזאת. לפעמים צריך לוחם, ולוחם פנאט, כדי להוביל תכנית ולקבע תכנית בעיר. אבל מרגע שיש תכנית והיא מופקדת, וקברניטי העיר שמו עליה את ידם ומעודדים אותה ואת קיומה, לא צריך על-פיה לקבע

כל דבר בעיר הזאת. אני נתקלתי באנשים שנדרשו לשמר ציור קיר בחדר השינה של הבניין לשימור שלהם, מפני שזה ציור קיר הסטורי. זה לא צודק! זו דעתי.

מר גפן:

דיברתי עם ירמי לאור מה שאמרה גילה, זה הדליק לי את כל הפיוזים, והוא כותב לי כך: לא הובא לידיעתי שום מקרה כזה, אני מדבר על הזקן בן 90 שלא מאשרים לו מעלית לקומה אחרונה בבניין לשמור, ובמידה שיימצא שקיים- הוא יטפל בזה באופן אישי, ללא שום קשר לדיון הזה.

גב' להבי:

ביושבנו בוועדה אנו מכירים את המציאות, ואנחנו יודעים שאנו הולכים לקראת בני-אדם. אנו הולכים לקראת בני אדם, ואמרתי שקראתי וכתבתי לעצמי, ואני לא רוצה להלאות אתכם בציטוטים.

מר גפן:

לכן אני מתייחס לכל דבר שאומרים פה- מאוד בזהירות.

גב' להבי:

אני חוזרת: היעוד של הבניין הזה זה הבית של התזמורת הפילהרמונית.

קריאה מהקהל:

גם של הקהל.

גב' להבי:

וגם של הקהל. גם שהקהל ישב בנוח וישמע מוזיקה טובה, גם של הקהל. חזי- שמשמר את הציפוי על הקירות. לגבי התכנון: חזי, מישוהו כבר אמר לי שעומדים להרים את הגג המון. אמרתי שאני יודעת שזה 1.70 מ' בצד אחד ו-57 ס"מ בצד שני. אני יודעת משהו לא נכון?

ראש העירייה:

לא. זה המצב.

גב' להבי:

זה ל-DRAFTY? זה העובדות? זו האמת? חברים שמעתם, 1.70 מ' בצד אחד, 57 ס"מ בצד שני, על זה אנו נאבקים פה ועושים דיונים. אני רוצה לבקש בכל זאת, חוץ מההבהרה הזאת, אני רוצה לבקש, למען הדברים שגם גילה אמרה, ואני מצטרפת אליה יחד עם כל החברים פה בדבר אחד: היחס למבנה לשימור

צריך לקחת בחשבון את מי שגרים בו, ואם יש בית שבו צריך להרים מעלית- יינתן האישור להרים מעלים בלי לפגוע בחזיתות.

והדבר האחרון חזי: ב- DRAFT נאמר,

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

חברי המועצה, אני מבקש שתשמשו דוגמא. לא להפריע.

גב' להבי:

שימור הוא לא שימור רק של פרט זה או אחר, שימור הוא שימור של מירקם עירוני. אם היו מציעים להרים מגדלים, ומטרת העיר הלבנה היא למנוע הקמת מגדלים! מה שעושים פה זה מינורי.

מה שאני רוצה רק חזי, במסגרת ועדת בניין עיר: מאחר שה- DRAFT כל הזמן מדבר על היכל התרבות בתוך המתחם האורבני שלו, אני רוצה, ומאחר שאני יודעים שדני קרוון מתכנן את ככר התזמורת, אני רוצה לדעת מתי ובאיזה פורמאט, במסגרת השאלות שאתה עונה עליהן, מתי תוצג לנו התכנית הכוללת של המתחם? אנו כרגע מתייחסים למבנה, והמבנה- ראוי שנתייחס אליו לחוד, אבל המבנה- ראוי גם שנתייחס אליו בתוך המערך הכולל של המתחם, ואני מבקשת לקבל על זה תשובה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

תודה למיטל.

אני רוצה להמשיך.

אני רוצה להוסיף: כמי שישב בוועדת השימור עד לפני מספר חדשים, הגיעו אלינו לוועדת השימור כל מיני מקרים כאלה- של דרישות כפי שהזכירה מיטל, לשמר ציור קיר בחדר השינה. וועדת השימור, שהיא וועדה שמורכבת מחברי מועצה, וחברי מועצה שאכפת להם התושבים, לא נתנה לעשות מהלכים כאלה ודאגה לבטל את ההחלטה הזאת. כמובן, זה היה בורסיה הקודמת של מחלקת השימור, אבל אותו ציור קיר שהם נדרשו לשמר, הוועדה קיבלה החלטה לא לשמר, כי אי אפשר לדרוש דרישה כזו מאדם- לשמר את ציור הקיר בתוך חדר השינה שלו. כך שגם במבנה לשימור מחמיר, בתוך חדר השינה לא משמרים, על אחת כמה וכמה במבנה שהוא לא מחמיר. בבקשה מר מוזס? יש עוד מישהו שרוצה לדבר?

מר מוזס:

אני רוצה להגיד כמה מילים:

כמו חלק מחברי המועצה, לא נכנסנו לעומק העניין- האם צריך או לא צריך. שמענו, דנו, לא נכנסנו לעומק. זו האמת, ונאמר שחלק לא בקי, ויש כאלה שנכנסו והיו שותפים. יש כאלה שלא היו בקיאים, אבל כללית- גם הסבירו לי, וגם מהנדס העיר בא לסיעה והסביר לנו, ושמענו אותו.

ביום שישי, בתכניתו של מושיק טימור היו שלושה אנשים שדיברו על הנושא של היכל התרבות, ופעם ראשונה שמעתי מהם ניתוח. זה היה פרופ' קציר, דני קרוון ותמר- שהיא אחראית על השימור בתל-אביב, והם הביעו התנגדות אדירה. לא שמעתי כנגד כל כך. זה אומר שיש פה חילוקי דעות עמוקים בין שני צדדים.

בא חבר המועצה ויסנר ואומר דבר שאני אתו, גם כדי להבהיר את הדברים, וגם כדי שאני וכמוני- ילמדו יותר את הבעיה. הוא אמר: בואו נדחה לחודשיים, ל-60 יום, ואפשר גם לחודש- כדי לקרב את העמדות, ואחרי זה- סוף פסוק. סה"כ דורשים לברור נוסף- דבר שיש בו חילוקי דעות אמיתיים. שואל מר אלנתן את מהנדס העיר, תגיד לי- אתה מסכים לדחות? והוא אומר לא. אם הוא היה אומר כן, אני מקבל לדחות, אז אדם אחד קובע לנו את הכל.

מר אלנתן:

אי אפשר לעשות עוד פעם הצבעה, הצבענו על זה.

מר מוזס:

בסדר, אי אפשר. אפשר תמיד.

מר שומר:

מה אתה מציע?

מר מוזס:

אני אומר את דעתי שזו שגיאה גדולה, למרות ההצבעה, להשאיר חילוקי דעות בלי להשאיר נסיון נוסף, ולאחר הנסיון הזה- מחליטים. מה קרה? מה הבהלה הזאת? מה יהיה? להשאיר חילוקי דעות מרים?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

מר מוזס, הנושא הזה עלה להצבעה, הצביעו על זה, אי אפשר לפתוח את זה עוד פעם.

מר מוזס:

שאלת אותי?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

אפילו מר וירשובסקי עלה ואמר- החליטו, נגמר!

מר מוזס:

אני מבין את עמדתך, אז תשמע עמדות אחרות גם כן.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

שמענו.

אתה יכול להציע לא לאשר את התכנית, זכותך להציע את זה.

גב' שכנאי:

תציע חודש.

מר מוזס:

אני רק אומר שלא יהיו חילוקי דעות מרים וקשים, שלא ישאר טעם מר, לדחות. אפשר לדחות לחודש, לקרב את העמדות. זה תלוי במהנדס העיר, ואם הוא רוצה להמשיך בדרך שלו ולהגיד- עכשיו!! אני מביע את עמדתי. אני חושב שגם על הצבעה אפשר לחזור, אם מקבלים לפחות לדחות את זה לחודש ימים כדי להבהיר את הדברים.

ראש העירייה:

חברי חברי המועצה, כבוד היו"ר:

לא אאריך בדברים היום, אומר דברים קצרים כפי שאני מבין אותם. אבל אומר בכל זאת- למי שקם כאן ומתלהם, שלשמחתי העיר הזאת לא חוותה תקופה של פריחה כמו בתקופה האחרונה. אזרחים מצביעים ברגליים בעובדה שהם רוצים לחיות בעיר תל-אביב יפו, ילדים מתדפקים על דלתות גני הילדים ובתי הספר, משום שאיכות החיים בעיר הזאת השתפרה. ביד אוהבת ומתוך אחריות בלתי רגילה הבאתי והבאנו בשנים האחרונות לידי כך שנכסים נעלמים של העיר הזאת – נחשפו מחדש, ומהווים נכס לציבור הרחב- שמשמש בהם יום-יום. אני מדבר על השדרות, ואני מדבר על הפארקים, ואני מדבר על הטיילת, ואני מדבר על דברים רבים נוספים, כולל העובדה שבתקופת כהונתי הוכרזה העיר תל-אביב יפו כעיר- לבנה על ידי אונסק"ו.

(מחיאות כפיים של הקהל)

ראש העירייה:

הדבר הזה לא היה קורה, אילולא אני וחברי מועצת העירייה היינו נחושים להעביר את התכנית כפי שהיא. גם בתכנית הזאת יש דרגות מסויימות של שימור, ואין בשום דבר מהדברים שאנו הולכים לעשות בהיכל התרבות- כדי להפר את מה שמופיע בתכנית השימור שעל-פיה הוכרזה העיר הלבנה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

ראש העירייה:

לא אומר כאן שאני בטוח שחלק מהנוגעים כאן בדבר, שקופצים, לא שקופצים, שמתוך דאגה כנה להיכל התרבות- אומרים שהיכל התרבות- אסור לגעת בו, חושבים שאוסישקין הוא נכס ארכיטקטוני או חשוב לעיר תל-אביב יפו.

קריאה מהקהל:

שטויות.

ראש העירייה:

יפה. זה לא שייך.

קריאה מהקהל:

הבריכה.

ראש העירייה:

גם אלה שאומרים שאינני מאזין וצועקים, יודעים שאני, ואני אומר לכם את זה בכנות ובכאב, שכעוצמת אלה שרוצים, ואומרים לי- הבריכה הבריכה, יש כאלה שעוברים על ידי כאשר אני צועד על החוף ואומרים לי: תסלק את הדבר הזה, בעוצמה גדולה מאוד. ולכן, אלה שבאים לבוא ולומר כאן שהם ורק הם מייצגים את הציבור הרחב, מטעים את כולנו.

(מחיאות כפיים של הקהל)

ראש העירייה:

הציבור הרחב אמר את דברו בבחירות ויאמר את דברו בבחירות הבאות. הוא בחר את הפורום הזה כדי להחליט החלטות.

קריאה מהקהל:

נכון.

ראש העירייה:

רבותי, אל תתחילו אתי בציניות, מפני שהוצע לי על ידי מר פאר ויסנר- שאם יעשו את הגג סולרי, הוא יאשר את התכנית. אז מה? אז היום לבוא ולהגיד לי פתאום שזה לא בסדר?

אז אני אומר חברים: לא רוצה להכנס מדוע ולמה כל אחד נמצא במקומו, אבל אני אומר לכם שמתוך דאגה כנה לעיר תל-אביב יפו, מתוך הסתכלות על תכניתו של גדס- שקבע את ככר התרבות, מתוך הרצון לשמור על היכל התרבות כביתה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית לדורות הבאים, משום כך מובאת התכנית הזאת. מי שחושב שיש לו מונופול על האמת ב-100%, טועה. גם לי לא. ולכן, למרות שאקוסטיקאים רבים אמרו שצריך לעשות הרבה יותר, כאשר הנחינו את התכנית המקורית אמרנו- תלכו ותתייחסו ותתחשבו בכל. ואחרי הדיון הגדול ההוא, אחרי שבאתם ודיברתם, או רבים מכאן, אמרתי-נלך, נדבר עם בנדרין, נדבר עם אנשי אונסק"ו. ואני אומר לכם שאין סכנה מה להכרזה! מי שאומר שיש סכנה להכרזה במה שאנו עושים בהיכל התרבות- טועה ומטעה.

קריאה מהקהל:

את זה נראה בעתיד.

ראש העירייה:

כל דבר נראה בעתיד.

טועה ומטעה.

מוזס, כאשר הקשבת שם, אמר שם פרופ' קציר שהתכנית עולה איזה 100 מליון דולר. גם זה הוא אמר, אז מה?!

קריאה מהקהל:

גם 80 מליון זה הרבה.

ראש העירייה:

רבותי, בסופו של דבר אני מתייחס בכבוד- לא כשצועקים עלי ולא כשאומרים עלי דברים שאינם אמת, כולל העובדה שדני קייזר הולך להרוויח- כי הוא עושה את ועדת ההיגוי בהתנדבות. ולכן, מתוך כבוד גדול לאלה שנמצאים כאן, ותמיד תגחכי כך, אבל גם אני תמיד יכול לגחך עליך, וגם שכנך יכול לגחך עליך.

ק ר י א ה מ ה ק ה ל

ראש העירייה:

לא דיברתי אליך. לא דיברתי אליך.

ולכן, כל גוף שלטוני, גם מועצת העיר ואנוכי, חייב לממש את האחריות המוטלת עליו, עלינו החובה להחליט, אין מי שיחליט בשבילנו ואין מי שהחלטתו מחייבת- פרט להחלטתינו. ועל מנת להמשיך לראות בהיכל התרבות אולם קונצרטים של התזמורת הפילהרמונית בככר התרבות, על פי חזונו של גדס, ומתוך רצון לתת לתזמורת מבוקשה באיכויות טובות יותר, אני ממליץ להצביע בעד התכנית ולא להעתר לעוד דחיות. זו טקטיקה. גם בפעם הקודמת שהיתה ישיבה- קיבלתי מוירשובסקי- תדחה עוד פעם. ודחיתי כאן מספר פעמים. ויש מישהו, הרי זה כמו אצל הדתיים רבותי: מתיישב מישהו ורוצה לחתום ולהסכים, מתיישב מימינו מישהו קיצוני יותר ואומר לו- אני לא מסכים. אבל אין להם מנגנון להסכים. יש רק מנגנון אחד במערכת הציבורית. המערכת הדמוקרטית בחרה אותנו ואת ועדת בניין ערים ומליאתה- לקבל החלטות. לשמוע את משה, את דוד ואת יעקב, להתחשב בדעתו של זה ובדעתו של זה, למצוא את הפתרונות ואת הנוסחאות. זו חובתנו כאנשי ציבור.

מר מוזס:

מה המחיר?

קריאה:

זה לא קשור כרגע.

גב' הרץ:

למה זה לא קשור? למה אתה אומר לו שזה אל קשור?

מר גלעדי:

הוא חבר וועדת כספים.

ראש העירייה:

וכמו שעשינו ביד אוהבת, וכמו שנוריד את החניון בככר התזמורת מתחת לקרקע ונהפוך אותה לככר לשימוש הציבור והולכי הרגל, כפי שהיה בחזונו של גדס, אני ממליץ להצביע על התכנית.

אני חוזר שוב: אינני יכול להתווכח עם מי שיש לו רק אמת אחת. אני מוכן תמיד לדו-שיח ואמשיך בדו-שיח גם בהמשך, אבל בסופו של דבר צריך להחליט. כך נהגנו גם הפעם. ולכן אני ממליץ לוועדת בניין ערים לאשר את ה-DRAFT המונח בפניה. ועם כל מי שיש לו מה לומר- נמשיך ונדבר ונשוחח ונשמע גם בהמשך. תודה רבה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

תודה רבה.

אנחנו עוברים להצבעה.

יש לנו את המלצת מהנדס העיר – לאשר את התכנית כפי שהיא מופיעה ב-DRAFT. מי בעד המלצת מהנדס העיר, שמית?

קריאה:

היא לא ביקשה שמית.

גב' הרץ:

אני ביקשת.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

ה צ ב ע ה	
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:
מוזס	ויסנר
	שכנאי
	וירשובסקי
	לוינטל
	הרץ
	טורק
	שביט
	זעפראני
	אמינוב
	גפן
	כחלון
	להבי
	פנקס
	דיין
	שומר
	חושן
	טיומקין
	אבי-גיא
	דרורי
	מסלאווי
	גלעדי
	מזרחי
	אגמי
	חולדאי
	אלנתן

בעד – 19 חברי מועצה, נגד – 6 חברי מועצה, נמנעים – 1 חבר מועצה

גב' הרץ:

וולוך?

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

וולוך לא משתת.

מר חזי ברקוביץ:

וולוך מנוע, הוא דירקטור.

מר אלנתן-יו"ר הישיבה:

המלצת מהנדס העיר התקבלה, התכנית אושרה.

תודה רבה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

החלטה: המלצת מהנדס העיר התקבלה, התכנית אושרה.

הישיבה נעולה